

Писмо до Апостола

Колективна инициатива, посветена на 153-тата годишнина от неговата героическа смърт-18.02.2026 г.

Дяко̀не Левски, нашето общо писмо днес няма адрес...Тю има посока. И тя минава през нас...твоите наследници!

Апостоле, пиша ти с трепереща ръка и тежко сърце. Не защото не знам какво да кажа, а защото думите винаги са малко, когато човек говори с теб. Между нас има векове, но болките, надеждите и въпросите са същите.Тю даде всичко, без да поискаш нищо.Остави дом, спокойствие, живот - за да можем ние днес да произнасяме думата свобода без страх. Понякога се питам дали усещаш колко тежи тази дума сега, когато я носим ние.Тю вярваше в народа си безусловно. Вярваше,че можем да бъдем честни, справедливи и смели. А ние често се колебаем, често забравяме , често мълчим, когато трябва да говорим. А точно тогава твойт образ застава пред нас - не като укор, а като съвест. Боли ни, че още търсим своята чиста и свята република. Боли ни,че свободата понякога я приемаме за даденост, а не като завет. Но ти ни учиш,че България не е само земя - тя е отговорност и тя започва от всеки един от нас. Прости ни, когато сме слаби. Повярвай ни, че се опитваме. Дай ни сили да бъдем по смели, по честни и по достойни - не на думи, а в делата си. Тюклон Апостоле! Тю не си минало...Тю си мярка!

Дяко̀не Левски, днес ние те помним и разказваме за теб. За Лъвското ти сърце - безстрашно, за подвига велик. Как бранеше Родината ни, до сетния си миг! Благодарим ти!!!

Дяко̀не Левски, днес ние в училище градим с букви и добри дела България, за която ти мечтаеше.

Дяко̀не Левски, ти будеше умовете, будиш ни и днес. Спи, Апостоле, недоचाкал свободата! Спи, Дяко̀не! България будувa! Тюкоят ти е в паметта ни, а делото - в сърцата. Неспокройният ти ум не заспива, защото търси смисъл. И днес си ни нужен - да ни бунтуваш, да те следваме, да станем по-смели, по-добри, по-всеотдайни, по-достойни хора и българи!

Дяко̀не Левски, днес ние те помним и си ни пример за чест и свобода!

Дяко̀не Левски, днес ние отново потрепваме от смразяващия ботев стих, коленичим пред дръзкия, но спокоен поглед, сякаш в него се оглежда своята свободна България, защото ти я обичаше толкова силно и винаги с Бога на уста за нея, а ние, ние - оставаме във времето с уроците за човечността и въпросителните на съвестта. Дълбок тюклон!

Дяко̀не, днес ние препрочитаме твоите думи с желание да вникнем в тяхната дълбочина, Да осветим своята памет е недостатъчно. Желая нашият труд да бъде полезен за Отечеството, както ти ни поведе от твоето време на изпитание.

Дяко̀не Левски, днес ние свеждаме глави не от безсилие, а от дълбоко уважение към силата на твой дух, днес ние се учим от своята смелост да бъдеш свободен дори тогава, когато свободата е била почти немислима, днес ние измерваме съвестта си с своята мярка и често откриваме колко път още имаме да извървим, днес ние търсим България не само на картата, а в думите си, в избора си, в отговорността си към другия.

Дяко̀не Левски, днес ние искаме да бъдем поне малко по-достойни за жертвата ти, днес ние разбираме, че свободата не е спомен, а всекидневно изпитание за характера, опитваме се да говорим честно, защото ти ни научи, че лъжата е вид робство. Дяко̀не Левски, днес ние търсим кураж не в силата на юмрука, а в твърдостта на съвестта, вярваме, че България започва от човека – такъв, какъвто ти мечтаеше да бъде.

Дяко̀не Левски, днес ние – децата на България, помним твоята саможертва, носим с гордост в сърцата си огъня на свободата и обещаваме да градим бъдещето си с чест, смелост и любов към родината!

Дяко̀не Апостоле, днес ние сме тук, за да сведем глава пред твоя подвиг и велика саможертва за нашата свобода, и обещаем, че ще пазим достойнството на България така, както ти ни завеща.

Дяко̀не Левски днес ние...учим за теб стихчета кратки и песни хвалебни. Рисуваме образа ти благ и строг, изпълнен с надежда за „Свобода или смърт“. Погледа честен, справедлив, жадуващ победа, но изпълнен с тъга от поробителя зъл-ний не ще забравим. Ще помним до край твоето дело. Ти пример си наш за сила и мощ и научи ни ти да ценим свободата, но тя свободата не дава се лесно, защото „ Дела трябват, а не думи“ днес. Празнува цял един народ пред лицето ти свят, знамето ни гордо веет, както ти ни завеща и пред никой поробител да не свеждаме глава. Поклон, Апостоле!

Дяко̀не Левски, днес ние сме свободни, но ти плати скъпо за това, ние обещаваме да пазим българското в нашите сърца и да величаем името ти по всички краища на света.

Дяко̀не Левски, днес ние твоите потомци от ДТ „Тракийче“ се прекланяме пред саможертвата ти и помним твоите завети!

Дяко̀не Левски, днес ние отбелязваме датата, на която те обесиха, както и началото на твоята вечност! Прекланяме се пред смелостта и упоритостта ти!

Дяко̀не Левски, днес ние кичим лицето ти с цветя на признателност и обич! Учим се от твоите думи и почитаме делото ти!

Дяко̀не Левски, днес ние се заклеваме да помним твоя подвиг, да обичаме България с чисто сърце, да бъдем честни, смели и справедливи и никога да не предадем идеалите ти за свобода и правда.

Дяко̀не Левски, днес ние почитаме подвига ти и продължаваме да вярваме в България, водени от смелост и чест!

Дяко̀не Левски, и днес Отечеството има нужда от хора като теб, които да гледат народната работа повече от себе си!

Дяко̀не Левски, днес ние сме несъизмерими с теб!

Дяко̀не Левски, днес ние искаме да бъдеш жив!

Дяко̀не Левски, ти отново успя - събра ни заедно, за да напишем нашето общо писмо до теб...

С признателност и обич от твоите наследници:

ДТ "Дъга" с. Съдиево, Дамски клуб "Настроение", Първи А клас, СУ "Христо Ботев", НЧ "Просвета 1898" - Шивачево, Клуб на учителите пенсионери "Яница", ПТСС Нова Загора, Първи Б клас СУ "Христо Ботев", ОУ "Св. св. Кирил и Методий" с.Коньово, 3 клас и Клуб „Млади възрожденци, Гимназиален етап на СУ "Хр. Ботев", НУ "Св. Паисий Хилендарски", 2 а клас, Исторически музей – Нова Загора, ОУ „Христо Смирненски“, НУ "Любен Каравелов", СУ „Иван Вазов“, ДТ "Надежда", ДТ "Слънчице", ДТ "Бодра смяна", ДТ "Тракийче", НЧ "Напредък - 2001", Нова Загора, НЧ „Д.П.Сивков-1870“, Нова Загора

